

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 83. Et orabat, vt si fieri posset transiret ab eo hora. v. 35.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

licus se filium Dei esse, seq; illum esse coram quo seniores viginti quattuor in facies suas cadant & adorent viventem in sæcula sæculorum: sed quia hic peccatorum omnium personam gerit, & illa expianda in se suscepit, quasi non foret dignus videre altitudinem cœli præ multitudine iniquitatis humeris suis incumbentis, in terram cum confusione deprimitur. aperte quoque declarat quam sit onus graue peccati cum quo ruit Lucifer è cœlo in abyssum, ita vt hoc onus cœli quasi ære fusi secundum prophetæ dictum, sustinere non potuerint: quod & nunc adeo grauat filium Dei, vt cum in terram prosterнат, tunc *supra dorsum eius fabricauerunt peccatores, & iniquitates eorum supergressa sunt caput eius*, ita vt illud incuruare cogatur, & ponere in puluere os suum, *si forte sit spes*. Christus ergo omnium peccatorum personas induens ac sustinens, fœdior hirco illo scripturæ proiectio, maledictis consputationibusque saturo tunc voluit apparere in deserto.

O Deus, ego & mei similes debemus procidere super terram, & facies nostras abscondere, & ecce nos extento collo ambulamus, nos comimus, nos peccimus, nos flectimus & nescio quæ non agimus! Ah quantum distamus à te Domine! orandum est nefas esse credimus vel genua flectere in terram, puluinos quærimus, chirothecas subijcimus, terram odimus, & cum iam tali apparatu ad genua peruenimus magna necessitate, vnum eorum nobis saluamus, alterum Domino Deo molliter mancipamus, pudet me mei, cum te Domine ita procidentem in terram contemplor, illud tamen me recreat, quod in ea sum ecclesia in qua multa millia te Domine æmulant, & in terram orando procumbunt, & ponunt in puluere os suum, ex quo agnosco in ea esse spiritum tuum.

§. 83. *Et orabat, vt si fieri posset transiret ab eo hora. v. 35.*

Quid oras, mi Iesu, vt hora hæc transeat? an ignoras ô benignissime redemptor patris tui decretum? non vt filius Dei in consilio Trinitatis altissimo fuisti vbi de passionis tua, morte & hora tractatum, conclusum & per te ex ardentissimo amoris igne erga generis humani salutem, acceptatum? Ita est, omnia sciebat Christus, sed volebat exprimere affectum humanum & naturalem, cum morte præsertim adeo atroci, repugnantem & lactantem cōtra Marcionitas & eorum asseclas, qui non verum, sed phantasticum hominem, qui instar spectri apparuerit, confinxerunt. sed & eadem opera instruxisti nos, vt discamus, qui Dei decreta occulta de nobis nescimus, quomodo nos imminente tribulatione in gerere debeamus.

Hæc considerans, bone Iesu, pudore suffundor, quod similis virtus in me nõ reperitur: non attamen desinam deprecari te Deum meam,

vt quoties in similibus angustijs & periculis versari me contigerit, similiter orare concedas semper, vt si fieri posset gratia tua & voluntate: nunquam enim vellatum vnguem à tua voluntate meam separare menderit in æternum.

§. 84. Et dixit: Abba, pater. v. 36.

Sicut paruulus in angustijs positus & terrore perculsus accurrere solet ad situm patris pro securitate, & adiutorio; cum acclamando pater, pater, & sicut Elifæus à patre spirituali Elia derelictus & desolatus acclamabat pro adiutorio Pater mi, Pater mi, currus Israel & auriga eius. ita innocens hic Christus ab omnibus creaturis derelictus, vnicum recursum habet queri & filius prodigus omni ope destitutus, esuriens, & nudus pro tuenda vita, inuenit, nempe Patrem suum ad misericordiam mouendo: Pater, peccavi in caelo & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus fac me sicut vnū ex mercenarijs tuis in domo tua. ita plane Christus, sed meliore quam ille causa ac modo, dicens Abba, Pater, quasi diceret: Pater non vides filij tui vnigeniti pressuras arami? non intueris desolatum vnicum tuum? non consideras circumdatum inimicis, quomodo adueniant in eius interitum? si me odisti propter peccata aliorum, quæ sumpsisti expianda in me tu saltem miserere filij tui vnigeniti loco peccatorum omnium etiam, vt ipsos decet, deprecantis: in horum periculis igitur deprecor & precor vt transeat calix iste: sed cur Magister optimus utitur peregrina lingua, & Euangelista, scribit Dominum in cultu diuino duplici lingua locutum esse, ἀββὰ ὁ πατήρ, certe id spiritus Caluianus & Lutheranus non probat. non vult ille in sacris adhiberi linguam aliam quam vernaculam, sed, ô Deus, ne sinas ipsos circumdari sicut apes, & mortificari tot millibus impiorum aculeis.

O Pater igitur Omnipotens, pie & misericors qui nos bonitate tua, cum non essemus, ad imaginem tuam & similitudinem creasti: qui nos miseros Adæ filios per peccatum perditos & Sathanæ subditos redemisti, & inter adoptionis filios assumere dignatus es: qui nos ad hæc vere paterno affectu, alis, doces, gubernas, sustines & conseruas. Oramus te votis ardentissimis, vt nobis gratiam tuam largiri digneris, qua tuis præceptis & voluntati alacriter obtemperantes, possimus te vere patrem nostrum appellare, orare vt voluntas tua fiat &c. non solum lingua vernacula, sed & peregrina maxime sacra seu Hebræa, seu Græca, seu Latina vernaculæ nostræ interspersa in sacris cum Ecclesia Catholica colere, ad ostendendam communionem & caritatē cum omnibus populis & linguis, contra se & arios, qui se ab orbis terræ populis Schismate diuiserunt & nolunt communicare in lingua eorum nec fide.

§. 85. Omnia